

М. Помнимъ, сыне мой, и като станешъ на голѣмъ возрастъ, ще да имашъ по голѣмъ сила, и ще можешъ да правишъ многи нѣща, които сега не можешъ да правишъ.

І. Помнишъ ли, мамо, че единъ патъ ми каза за единъ много силенъ человекъ, именуемъ Сампсонъ, който собори една голѣма къща, та утрепа много человекъ, които са намѣрѣваха вътре и?

М. Помнимъ, чадо мое: той бѣше най силенъ человекъ отъ колкото человекъ нѣкогашъ живѣаха на свѣтатъ.

І. Требва да имаше най голѣма сила.

М. Богъ окаче, сыне мой, има толкува голѣма сила, щото може да прави сичко нѣщо.

І. Можеше ли Богъ, мамо, да снесе слънцето?

М. Яко само ищеше Богъ да падне долъ слънцето, щеше да падне съ такваа бързостъ съ каквата отиде ржката ти камъ главата ти, като поиска ты да иде.

І. Щеше ли да е толкова лесно на Бога да посака да падне слънцето, колкото е въ мене да посакамъ да иде ржката ми въ главата ми?